

Narodowy Instytut Dziedzictwa

Narodowy Instytut Dziedzictwa, jako centralna instytucja odpowiedzialna od 60 lat za zbieranie danych o zabytkach, wyraża szczególną troskę i zaniepokojenie proponowanymi zmianami w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz.1568, z późn.zm) w zakresie dotyczącym prowadzenia poszukiwań zabytków.

Według wstępnych szacunków proponowane w projekcie obszary zakazu poszukiwań, które będą musiały być uwidocznione w aplikacji, będą obejmowały przeszło 800 tysięcy lokalizacji o zróżnicowanych, często niedookreślonych granicach. W części wypadków dane te będą wymagały dopiero ich zgromadzenia.

Przypominamy, że na portalu mapy.zabytek.gov.pl znajduje się zastrzeżenie, iż zgodnie z obowiązującym prawem prezentowane na nim dane mają charakter poglądowy i nie mogą być podstawą jakichkolwiek czynności administracyjnych czy urzędowych, a „każdorazowe rozstrzygnięcie dotyczące zabytku musi być konsultowane z właściwym dla położenia obiektu wojewódzkim konserwatorem zabytków”.

Jako instytucja odpowiedzialna za ochronę dziedzictwa kulturowego jesteśmy żywo zainteresowani toczącym się procesem legislacyjnym. Wynik prac sejmowych będzie miał wpływ nie tylko na ochronę zabytków w Polsce, ale i bezpośrednio na pracę Instytutu. Pozostajemy do dyspozycji właściwych organów legislacyjnych w zakresie doradztwa w obszarze ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego.

Narodowy Instytut Dziedzictwa od wielu lat prowadzi działania i projekty mające na celu stworzenie warunków do rozpoczęcia procesu transformacji cyfrowej w ochronie zabytków, o czym świadczy m.in. proces digitalizacji zasobów Instytutu, konsekwentnie wspierany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Generalnego Konserwatora Zabytków oraz rozwijanie aplikacji Scan Manager, do wspomagania procesu skanowania dokumentacji, usprawniającej pracę organów ochrony zabytków.

Pierwszym krokiem w tym kierunku miało być zapewnienie możliwości prowadzenia rejestru zabytków i ewidencji w formie elektronicznej oraz aktualizacja decyzji wpisowych wydawanych od 1928 r., poprzez ich wiążące, urzędowe odniesienie do obecnych podziałów geodezyjnych. Dziedzictwo kulturowe jest naszym wspólnym skarbem. Dbajmy o nie odpowiedzialnie!